

	<h2 style="text-align: center;">Мавпа-суддя</h2> <p style="text-align: center;">übersetzt von Tetiana Dobrovolska</p>
	<p>Раніше, коли майже всі тварини вільно бігали і лише деякі з них жили з людьми, в домі одного вченого жили собака та кішка.</p> <p>Одного разу вченому принесли свіжоспечений пиріг в подарунок.</p> <p>Оскільки він мав залишити будинок на кілька годин, про всяк випадок, поклав його на полицю, яка висіла на стіні.</p>
	<p>Кішка уважно стежила за вченим, і як тільки він вийшов за двері, вона стрибнула на плетене крісло біля вікна, звідти на стіл, а з нього - довгим стрибком на полицю.</p> <p>Цвях, який не дуже міцно з'єднавав полицю з бамбуковою опліткою, не витримав такого натиску.</p> <p>Полиця з пирогом та кішкою з гуркотом впала на підлогу.</p> <p>Собака сонно витягнувся на сонці і чекав на повернення господаря.</p>
	<p>Від несподіваного шуму він злякався і помчав у кімнату.</p> <p>Побачивши ароматний пиріг у лапах кішки, він кинувся на до неї і хотів його відібрати.</p> <p>Кішка зашипіла, захищаючись, і сильно вдарила свого співмешканця по носі.</p> <p>Собака заскавчав.</p>
	<p>Мавпа якраз перелазила через паркан та з цікавістю зазирнула у вікно.</p> <p>„Чому ви сваритесь у таку чудову погоду?“ – запитала вона весело.</p> <p>Собака люто гавкнув: „Ця ледача злодійкувата кішка поцупила пиріг нашого господаря!“</p>

	<p>„Яке тобі до цього діло? – сердито нявкнула кішка, - поки ти лінувався і дрімав на сонці, я доклала багато зусиль. Я заслужила цей пиріг своєю працею!“</p> <p>„Нахабне, егоїстичне створіння, - загарчав собака, - ти думаєш, що можеш з'їсти пиріг сама? Він належить нашому господареві, тож я теж маю на нього право.“</p>
	<p>„Припиніть сперечатися! - сказала мавпа,- хіба пиріг не достатньо великий для вас обох?</p> <p>Я бачу он там на столі терези.</p> <p>Я поділю вашу здобич на два рівних шматки.“</p> <p>Кішка і собака погодилися.</p>
	<p>Захоплено вони стежили, як мавпа розламала пиріг і поклала одну половину на одну шальку терезів, а другу – на іншу.</p> <p>Одна шалька терезів з гуркотом впала.</p> <p>„Цей шматок, мабуть, занадто важкий“, - сказала мавпа з серйозним виразом обличчя, відламала кілька крихт і з насолодою поклала їх до рота.</p> <p>Собака та кішка з надією дивилися, як шалька терезів повільно підіймалась.</p> <p>„Тепер все добре!“ – вигукнув собака.</p>
	<p>„Ні!“ - суворо сказала мавпа.</p> <p>„Один шматок пирога все ще трохи важкуватий.</p> <p>„Щоб про мене потім не говорили, що я несправедливий суддя.“</p> <p>З цими словами вона відламала ще один маленький шматочок пирога і потягла його до рота.</p> <p>Але вона взяла забагато, бо тепер інша шалька терезів опустилася.</p> <p>Мавпа пробурмотіла кілька незрозумілих слів і почала відламувати крихту за крихтою від другого шматка і з насолодою пхати їх до рота, поки дві шальки знову поступово не наблизилися одна до одної.</p>

В останню мить вона знову взяла забагато з більшого шматка, тому він став меншим, ніж інший, і шалька піднялася.

Їй довелося починати все спочатку.

Це повторювалось доти, поки одна шалька терезів не спорожніла, а на іншій залишився лише маленький шматочок.

Тоді мавпа розсердилася і вилаяла собаку та кішку: „Ви сваритеся через таку безглузду дрібницю і намагаєтеся змусити мене бути суддею?

Вам повинно бути соромно!

Я сама з'їм шматок пирога, щоб нарешті запанував мир.“

Вона поклала останній шматочок у рот і вискочила через вікно.

Собака і кішка спантеличено подивились їй вслід.

„От що ти отримав!“ – прошипіла кішка.

„Чому ти була така жадібна“, – буркнув собака і повернувся на своє місце під сонцем.

„Ні на кого більше не можна покластися“, - пробурмотів він і знову заснув.

Кінець